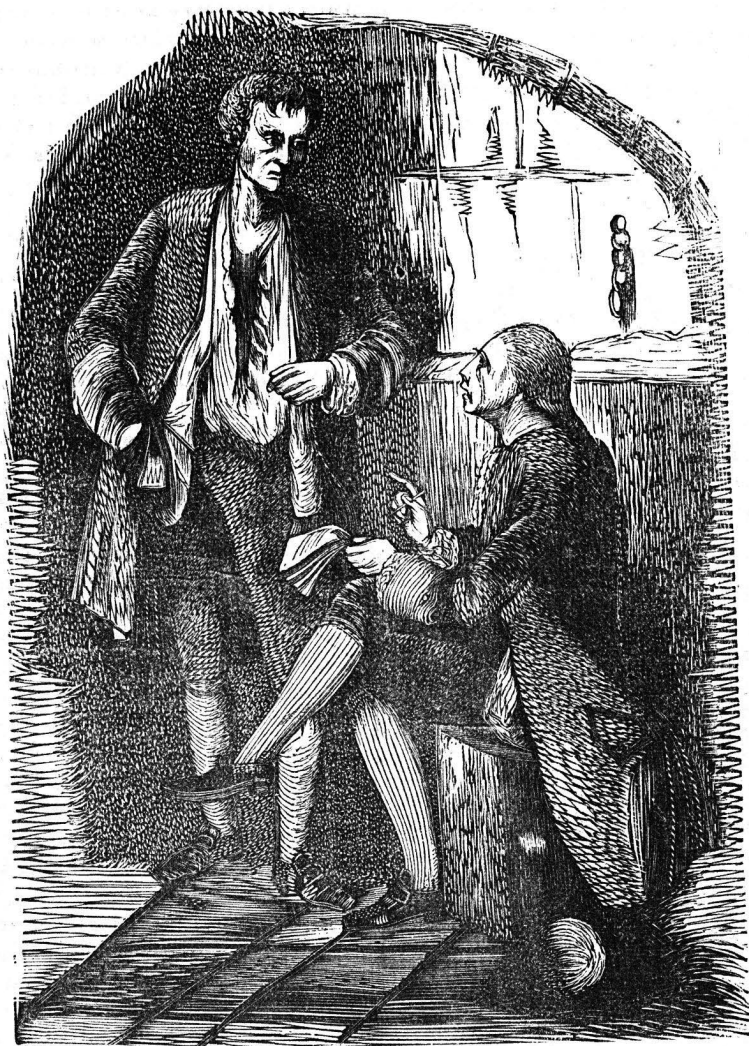

Ὁ Ληστής καὶ ὁ Τραγωδοποιός.

καθέδραν αὐτῶν. Συλληφθεὶς ἐπὶ τέλους ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ κατ' ἄρχας ἐπικαλούμενος τὴν μαρτυρίαν θεῶν καὶ δαιμόνων διεμαρτύρετο κατὰ τῆς συκοφαντίας καὶ δυσχυρίζετο ὅτι οὐδέποτε κατέλιπε τὸν πατρικὸν οἶκον, δὲν ἦτον ἀρχιεπιστὴς οὐδ' ἐλεηλάτησέ ποτε τὴν Νορμανδίαν, οὐδ' ἐζήτησε λύτρα ἀπὸ τοῦ πολίτας τῶν Παρισίων· δὲν ἔκλεψε δὲν ἐφόευσεν, ἐσυκοφαντεῖτο ἢ ἀθῶα αὕτη περιττερὰ τὸ παράδειγμα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγαθοσύνης. Ἀλλὰ τὰ βασανιστήρια (la question) τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸν ἠνάγκασαν ἐπὶ τέλους νὰ ὁμολογήσῃ πᾶσαν τὴν φρικτὴν ἀλήθειαν τῶν πολυετῶν αὐτοῦ κακουργημάτων. Ἐχρημάσθη, λέγουσιν, ὁλόκληρον ἡμεροθύκιον ὅπως φανερῶσθαι τοὺς πολυπληθεῖς ἐταίρους καὶ λησταποδόχους. Κατήγγειλε τρεῖς ὥραίας γυναῖκας ἐρωμένους αὐτοῦ.

Τὴν τελευταίαν νύκτα τῆς ζωῆς του (κατεδικάσθη

εἰς τὸν διὰ τροχοῦ θάνατον) ἐδέχθη ἐπίσκεψιν ἀδιάκριτον ἅμα καὶ σκληράν. Ὁ τραγωδοποιὸς γράν (Legrand) ἦλθεν ἀναιδῶς νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ κούργου κατεδεδικασμένου εἰς ἀνάνθρωπον θάνατον πληροφορίας ἀναγκαίας διὰ μίαν τραγωδίαν τοῦ ἐκείνου ἥδη νὰ διδαχθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Μεγάλαις θρωποὶ εἶναι οἱ τραγωδοποιοί, οἱ θέλοντες παντοῦ μέσῳ νὰ δοξασθῶσιν εἰς τὸ πείσμα τῆς δραματικῆς ἀνικανότητός των.

Ὁ τραγωδοποιὸς ἐχαίρετ' ἑαυτὸν μετὰ πολλῆς προσφύνης τὸν καταδικῶν, τῷ ὠμίλησε περὶ θεῶν τῷ εἶπεν ὅτι ἦτον ὁ τραγωδοποιὸς τῆς Γαλλίας, ἐλυπεῖτο διότι ἡ τύχη ὥθησε τὸν εὐφυῆ Κάρταλ εἰς τὴν ληστείαν καὶ εἰς τοὺς φόνους, καὶ ἐπὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τῷ δώσῃ πληροφορίας τινὰς καίας διὰ τὴν τέρψιν τοῦ λαοῦ τῶν Παρισίων.

— Εὐγνώμονῳ διὰ τὴν τιμὴν ταύτην, εἶπεν